

B8-0333/2018 }
B8-0335/2018 }
B8-0336/2018 }
B8-0337/2018 }
B8-0338/2018 }
B8-0339/2018 } RC1

4.7.2018

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 135. cikkének (5) bekezdése és 123. cikkének (4) bekezdése alapján

amely a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

B8-0333/2018 (ECR)
B8-0335/2018 (S&D)
B8-0336/2018 (EFDD)
B8-0337/2018 (ALDE)
B8-0338/2018 (PPE)
B8-0339/2018 (GUE/NGL)

Burundiról
(2018/2785(RSP))

Cristian Dan Preda, Joachim Zeller, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Marijana Petir, Tomáš Zdechovský, Željana Zovko, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Ivan Štefanec, Luděk Niedermayer, Pavel Svoboda, Anna Záborská, Patricija Šulin, Lorenzo Cesa, Elisabetta Gardini, Tunne Kelam, Brian Hayes, Bogdan Brunon Wenta, Milan Zver, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, David McAllister, Mairead McGuinness, Adam Szejnfeld, Romana Tomc, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Lefteris Christoforou, Deirdre Clune, Seán Kelly, Dubravka Šuica, Sandra Kalniete, Ivana Maletić, Ivo Belet, Stanislav Polčák, Jiří Pospíšil,

RC\1158249HU.DOCX

PE621.761v01-00 }
PE621.763v01-00 }
PE621.764v01-00 }
PE621.765v01-00 }
PE621.766v01-00 }
PE621.767v01-00 } RC1

Krzysztof Hetman, László Tőkés, Inese Vaidere
a PPE képviselőcsoport nevében
Elena Valenciano, Victor Boștinaru, Soraya Post, Maria Arena
az S&D képviselőcsoport nevében
Charles Tannock, Karol Karski, Anna Elżbieta Fotyga, Ruža Tomašić,
Notis Marias, Monica Macovei
az ECR képviselőcsoport nevében
Louis Michel, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra
Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová,
Gérard Deprez, Martina Dlabajová, María Teresa Giménez Barbat,
Charles Goerens, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk,
Patricia Lalonde, Valentinas Mazuronis, Javier Nart, Urmas Paet,
Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Frédérique Ries,
Robert Rochefort, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Pavel Telička,
Ramon Tremosa i Balcells, Viktor Uspaskich, Ivo Vajgl,
Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström
az ALDE képviselőcsoport nevében
Marie-Christine Vergiat, Merja Kyllönen, Dimitrios Papadimoulis,
Kostadinka Kuneva, Stelios Kouloglou, Patrick Le Hyaric
a GUE/NGL képviselőcsoport nevében
Klaus Buchner, Jordi Solé, Margrete Auken, Bodil Valero
a Verts/ALE képviselőcsoport nevében
Ignazio Corrao, Piernicola Pedicini, Isabella Adinolfi, Laura Ferrara,
Rolandas Paksas, Fabio Massimo Castaldo
az EFDD képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása Burundiról (2018/2785(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Burundiról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2015. július 9-i¹, 2015. december 17-i², 2017. január 19-i³ és 2017. július 6-i⁴ állásfoglalására,
- tekintettel a felülvizsgált Cotonoui Megállapodásra, különösen annak 96. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966),
- tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájára,
- tekintettel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartára,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a burundi helyzetről szóló, 2015. november 12-i 2248. (2015) és 2016. július 29-i 2303. (2016) számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ burundi helyzettel foglalkozó vizsgálóbizottsága (UNCI) által az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának adott 2018. június 27-i szóbeli beszámolóra,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a burundi helyzetről szóló, 2017. február 23-án közzétett első jelentésére, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsa elnökének a Burundiban tapasztalható politikai helyzetről és folytatódó erőszakról szóló nyilatkozatára, amely határozottan sürgette a kormányt és valamennyi felet az erőszak beszüntetésére és elutasítására,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a burundi helyzetről szóló 2017. március 13-i sajtónyilatkozatára, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsa elnökének 2018. április 5-i nyilatkozatára, amely elítélte az erőszak és az emberi jogok megsértése valamennyi esetét Burundiban,
- tekintettel az ENSZ Burundiról szóló független vizsgálatáról 2016. szeptember 20-án kiadott jelentésre,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a burundi emberi jogi helyzetről szóló, 2016. szeptember 30-i határozatára,
- tekintettel a Burundira vonatkozó, a békét és a megbékélést célzó 2000. augusztus 28-i arushai megállapodásra,

¹ HL C, 2017.8.11., 137. o.

² HL C, 2017.11.24., 190. o.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0004.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0310.

- tekintettel az Afrikai Unió csúcstalálkozóján 2015. június 13-án Burundiról tett nyilatkozatra,
- tekintettel az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsának tevékenységeiről, valamint a béke és a biztonság afrikai helyzetéről szóló határozatra (Assembly/AU/Dec.598(XXVI)), amelyet az Afrikai Unió állam- és kormányfőinek 2016. január 30–31-én Addisz Abebában (Etiópia) tartott 26. rendes ülésén fogadtak el,
- tekintettel az Afrikai Unió közgyűlésének határozataira és nyilatkozataira (Assembly/AU/Dec.605–620(XXVII)), amelyeket az Afrikai Unió állam- és kormányfőinek 2016. július 17–18-án Kigaliban (Ruanda) tartott 27. rendes ülésén fogadtak el,
- tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottságának a Burundi Köztársaságban kialakult emberi jogi helyzetről szóló, 2016. november 4-i állásfoglalására,
- tekintettel a Kelet-afrikai Közösség csúcstalálkozójának Burundiról szóló 2015. május 31-i nyilatkozatára,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának (AKCS) tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai közötti partnerségi megállapodás 96. cikke alapján a Burundi Köztársasággal folytatott konzultációs eljárás lezárásáról szóló 2016. március 14-i (EU) 2016/394 tanácsi határozatra¹,
- tekintettel a 2015. október 1-jei (EU) 2015/1755 tanácsi rendeletre², valamint a burundi helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2015. október 1-i (KKBP) 2015/1763³ és 2016. szeptember 29-i (KKBP) 2016/1745⁴ tanácsi határozatra,
- tekintettel a Burundiról szóló, 2015. március 16-i, május 18-i, június 22-i és november 16-i, valamint 2016. február 15-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel Federica Mogherini, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseleje 2015. május 28-i, 2015. december 19-i, 2016. október 21-i és 2017. október 27-i nyilatkozataira,
- tekintettel az alelnök/főképviselelő szövegírójének a burundi helyzetről szóló 2018. június 8-i nyilatkozatára,
- tekintettel az alelnök/főképviselelő szövegíróje által az EU nevében kiadott 2018. május 8-i nyilatkozatra a burundi helyzetről az alkotmányos népszavazást megelőzően,
- tekintettel az alelnök/főképviselelő szövegírójének a Ligue ITEKA Burundiban való

¹ HL L 73., 2016.3.18., 90. o.

² HL L 257., 2015.10.2., 1. o.

³ HL L 257., 2015.10.2., 37. o.

⁴ HL L 264., 2016.9.30., 29. o.

betiltásáról szóló, 2017. január 6-i nyilatkozatára,

- tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Burundi politikai, emberi jogi és humanitárius válsággal küzd, amióta 2015 áprilisában Nkurunziza elnök bejelentette, hogy indulni kíván a választásokon, hogy vitatott módon harmadszor is elnöki megbízatást kapjon, és ezt követően hónapokig tartó halálos felfordulás következett, amelynek során a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) szerint 593 személy veszítette életét, és az UNCHR szerint azóta 413 000 ember menekült el az országból, a belső menekültek száma pedig 169 000-re tehető; mivel az ENSZ Humanitárius Ügyekért Felelős Koordinációs Hivatala (OCHA) szerint az országban 3,6 millióan szorulnak humanitárius segítségnyújtásra;
- B. mivel a népszavazás során megszavazott alkotmánymódosítások többek között kiterjesztik az elnöki hatásköröket, csökkentik az alelnök hatásköreit, az elnök hatáskörébe utalják a miniszterelnök kinevezését, egyszerű többséget igénylő eljárást vezetnek be a törvények elfogadására és módosítására, felülvizsgálhatóvá teszik az arushai megállapodással bevezetett kvótákat, és megtiltják az 5%-nál kisebb szavazati aránnyal rendelkező politikai pártok részvételét a kormányzásban, és ezek mindegyike veszélyezteti az arushai megállapodást;
- C. mivel a 2018. május 17-i népszavazást megelőzően országszerte fokozódott a politikai ellenfelekkel szembeni erőszak és megfélemlítés, amelynek során erőszakkal eltűntették és megfélemlítették az említett alkotmánymódosítás ellenzőit; mivel az alkotmányos népszavazás lehetővé teszi az arushai megállapodásban megtárgyalt rendelkezések hatályon kívül helyezését is, ami csökkentheti az inkluzivitást, és további súlyos következményekkel járhat Burundi politikai stabilitása szempontjából; mivel az alkotmánymódosítások ellenére Nkurunziza elnök bejelentette, hogy nem kíván indulni a 2020-as választásokon;
- D. mivel az Amnesty International szerint a hivatalos kampányidőszak során gyakran érkeztek beszámolók a „nem” szavazat mellett kampányolók letartóztatásáról, megveréséről és megfélemlítéséről; mivel a népszavazásra a folyamatos elnyomás légkörében került sor, amelyek arra indították a burundi katolikus püspököket, hogy kijelentsék, számos polgár olyan mértékű félelemben él, hogy a megtorlástól való félelmében nem mer véleményt nyilvánítani;
- E. mivel az ENSZ vizsgálóbizottságának megállapítása szerint a lakosságot továbbra is politikai erőszak, önkényes letartóztatások, törvénytelen kivégzések, verések, gyűlöletbeszéd és számos más visszaélés sújtja; mivel a kormányzó politikai párt ifjúsági szervezete, az Imbonerakure továbbra is emberijog-sértéseket követ el, és különféle megfélemlítő taktikákat alkalmaz, például úttorlaszokat és ellenőrzőpontokat állít fel egyes tartományokban, pénzt kényszerítve ki és zaklatva a járókelőket, és letartóztatva azokat, akiket azzal gyanúsítanak, hogy kapcsolatot tartanak az ellenzékkel, akik közül sokakat fogva tartottak, megerősakoltak, megverték és megkínóztak, néhányan pedig bele is haltak a bántalmazásba;

- F. mivel a 2018-as népszavazás időszakában a jogvédő szervezetek országos és helyi szinten egyaránt a civil mozgástér szűküléséről és a médiatér romlásáról számoltak be; mivel a kormányzat 2015 óta fokozódó mértékben fenyegeti és célkeresztbe állítja a helyi nem kormányzati szervezeteket és emberijog-védőket, miközben a sajtószabadság és az újságírók munkakörülményei folyamatosan romlanak; mivel a magántulajdonú média és az újságírók már eddig is nagy árat fizettek a kormányzattal folytatott csatában, letartóztatásokat, azonnali kivégzéseket és erőszakos eltüntetések szenvedtek el, a kormányzat pedig időnként bűnözőknek, sőt, terroristának bélyegezte őket;
- G. mivel a Riporterek Határok Nélkül szervezet 2018-as globális sajtószabadsági indexén Burundit 180 országból a 156. helyre sorolta;
- H. mivel számos emberi jogi aktivista hosszú börtönbüntetést kapott – közülük a legkirívóbb Germain Rukuki, a Burundi Katolikus Jogászok Szövetségének munkatársa, akit 32 évre ítélték –, illetve letartóztatásban várja tárgyalását, mint Nestor Nibitanga; mivel a helyi és nemzetközi nem kormányzati szervezetek ellenőrzése céljából korlátozó jellegű törvényeket fogadtak el; mivel egyes szervezetek tevékenységük felfüggesztésére, mások – mint például a Ligue ITEKA, a FODOCE és az ACAT – végleges beszűntetésére kényszerültek; mivel számos vezetőt és emberijog-védőt száműztek, míg a még otthon tartózkodók állandó nyomás alatt állnak vagy a letartóztatás fenyegetésével szembesülnek; mivel Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore és Marius Nizigama 10 és 32 év közötti börtönbüntetést kapott, míg Nestor Nibitangát akár 20 év börtönre is ítélték; mivel Jean Bigirimana már majdnem két éve eltűnt, és egyike annak a számos embernek, aki az erőszakos eltüntetések áldozatává vált a válság során;
- I. mivel 2017 októberében az NBB bírái felhatalmazták az NBB ügyészt, hogy vizsgálatot indítson a 2015. április 26. és 2017. október 26. között Burundiban vagy burundi állampolgárok által Burundin kívül állítólag elkövetett, a Bíróság joghatósága alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatban; mivel Burundi 2017. október 27-i hatállyal – valamennyi ország közül elsőként – kilépett az NBB-ből, miután a Bíróság 2016 áprilisában úgy határozott, hogy előzetes vizsgálatot kezd a Burundiban elkövetett erőszak és emberijog-sértések, valamint emberiesség elleni lehetséges bűncselekmények ügyében, miközben a rezsim továbbra is büntetlenül követ el gyilkosságokat az országban;
- J. mivel a burundi csapatok békefenntartó missziókban való részvétele lehetővé teszi Nkurunziza elnök rendszere számára a belső problémák eltitkolását, és Burundi stabilizáló tényezőként való beállítását más, válságban lévő országok felé, ugyanakkor Burundi maga soha nem látott méretű válsággal küzd, amelyet az emberi jogok súlyos megsértése jellemez; mivel ennek során Burundi hatalmas pénzeszegekhez jut, ezt azonban nem osztják vissza a lakosság javára; mivel az Imbonerakure milícia feloszlata nélkül nem lehet békés, szabad, demokratikus és független választásokat tartani;
- K. mivel Burundi a folyamatos társadalmi-gazdasági szétesés állapotában van, és egy főre jutó GDP tekintetében utolsó előtti a világon; mivel 3,6 millió burundi polgár (a lakosság 30%-a) segélyre szorul, és 1,7 millió személy étel- és egészségügyi ellátása bizonytalan; mivel ez a szegénység súlyosbodott a 2020-as választásokhoz való „önkéntes” hozzájárulás bevezetésével, amelyet az Imbonerakure gyakran erőszakkal hajtat be, és egy közalkalmazott havi fizetésének mintegy 10%-át vagy még többet tesz ki;

- L. mivel az Afrikai Unió 30. csúcstalálkozóján és a Kelet-afrikai Közösség 19. csúcstalálkozóján az Afrikai Unió, illetve a Kelet-afrikai Közösség kifejezte elkötelezettségét a burundi politikai helyzetnek a 2000. augusztus 28-i arushai megállapodáson alapuló inkluzív párbeszéd révén történő békés rendezése iránt;
- M. mivel az országban uralkodó helyzet miatt számos kétoldalú és többoldalú partner felfüggesztette a burundi kormány számára biztosított pénzügyi és műszaki segítségnyújtást; mivel az EU felfüggesztette a burundi közigazgatás számára közvetlenül nyújtott pénzügyi támogatásokat (beleértve a költségvetés-támogatásokat is), fenntartja azonban a lakosság számára nyújtott támogatást és a humanitárius segítségnyújtást;
- N. mivel az EU és az USA célzott és egyéni szankciókat fogadott el Burundival szemben; mivel a Tanács 2017. október 23-án megújította és 2018. október 31-ig meghosszabbította a Burundival szembeni uniós korlátozó intézkedéseket; mivel ezek az intézkedések utazási tilalmat és a pénzeszközök befagyasztását jelentik olyan meghatározott személyek esetében, akiket úgy ítélnék meg, hogy veszélyeztetik a demokráciát, illetve akadályozzák a jelenlegi válság politikai rendezését Burundiiban;
- O. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa 38. ülésén, 2018. június 28-án elfogadta a Burundiról szóló időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelés eredményét; mivel Burundi a helyzetértékelés 242 ajánlása közül 125-öt fogadott el, különösen elutasítva az ország emberi jogi helyzetének javítására irányuló gyakorlati lépésekre vonatkozó ajánlásokat;
- P. mivel az alkotmánybíróság helybenhagyta a 2018. május 17-i népszavazás eredményét, és elutasította az ellenzék által benyújtott, megfélemlítésre és visszaélésekre hivatkozó petíciót;
1. mély aggodalmát fejezi ki a kiterjedt büntetlenség és emberijog-sértések, ezen belül az azonnali kivégzések, a kínzás, az erőszakos eltűnések és az önkényes fogva tartás miatt; emlékezteti Burundit azon kötelezettségére, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa tagjaként újra kell kezdenie és teljes körűen folytatnia kell az együttműködést az ENSZ Burundival foglalkozó vizsgálóbizottságával és a három ENSZ-szakértőből álló csoporttal, és engedélyeznie kell az ENSZ emberijog-védők helyzetével foglalkozó különleges előadójának belépését az országba;
 2. felszólítja Burundi kormányát, hogy maradéktalanul tartsa tiszteletben az arushai megállapodást mint az ország békéjének és stabilitásának fő eszközét; felszólítja Burundi kormányát, hogy tartsa tiszteletben az emberi és polgári jogokkal kapcsolatos nemzetközi jogi kötelezettségeit, és mozdítsa elő és védelmezze a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságához való jogot, amelyet a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya – amelynek Burundi részes fele – rögzít;
 3. ismételten elítéli az újságírók, az ellenzék támogatói és az emberijog-védők megfélemlítését, elnyomását, zaklatását és a velük szembeni erőszakot; felszólítja a burundi hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a jogállamiságot és az alapvető emberi jogokat, így a véleménynyilvánítás szabadságát és a média szabadságát, és haladéktalanul és feltétel nélkül helyezték szabadlábra Germain Rukukit, Nestor Nibitangát, Emmanuel

Nshimirimanát, Aimé Constant Gatore-t és Marius Nizigamát, öt olyan emberijog-védőt, akiket kizárólag emberi jogi munkájuk miatt vettek őrizetbe, de a hatóságok az állam belső biztonságának aláásásával vádolják őket; követeli, hogy a burundi hatóságok indítsanak vizsgálatot Jean Bigirimana helyzetével kapcsolatban;

4. elítéli Burundi azon döntését, hogy kilép az NBB-ből; támogatja a kiterjedt bűncselekmények és elnyomó fellépések ügyében az NBB által indított előzetes vizsgálat folytatását Burundiban; felhívja az Uniót, hogy a Burundiban elkövetett bűncselekmények ügyében továbbra is gyakoroljon nyomást az elszámoltathatóság érdekében; elvárja Burunditól, hogy indítsa újra és folytassa együttműködését az NBB-vel, tekintettel arra, hogy a büntetlenség elleni harc, az emberijog-sértések miatti vádemelés és az elszámoltatás továbbra is szükséges lépések a válság rendezése és a tartós, békés megoldás szempontjából;
5. üdvözli az ENSZ Burundival foglalkozó vizsgálóbizottságának szóbeli beszámolóját, és méltatja az országban zajló emberi jogi válság dokumentálása terén végzett nélkülözhetetlen munkáját;
6. hangsúlyozza a humanitárius helyzet miatti aggodalmát, amelyben 169 000 ember él belső menekültként, 1,67 milliónyian szorulnak humanitárius segítségnyújtásra, és több mint 410 000 burundi polgár keresett menedéket a szomszédos országokban; méltatja a befogadó országok erőfeszítéseit, és felhívja a térség kormányait annak garantálására, hogy a menekültek hazatérése önkéntes legyen, tájékozott döntéshozatalon alapuljon, továbbá biztonságos és méltóságteljes módon történjen;
7. sajnálatának ad hangot ugyanakkor a Kelet-afrikai Közösség által vezetett, Burundin belüli párbeszéd lassú haladása, valamint a burundi kormány e téren mutatott elkötelezettségének hiánya miatt, és felszólítja valamennyi felet, különösen a burundi hatóságokat, hogy vállaljanak kötelezettséget a Burundin belüli párbeszéd sürgős újrakezdésére, amelyet valóban inkluzív kereten belül, előfeltételek nélkül kell megszervezni;
8. megújult és koordinált megközelítést szorgalmaz az AU, az EU, az ENSZ Afrikai Gazdasági Bizottsága (ECA) és az ENSZ egésze között; sajnálatosnak tartja, hogy Burundi kormánya nem veszi figyelembe az ENSZ főtitkárának jelentéseit, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa genfi határozatait, az AU 2018. januári határozatát és az ECA közvetítésre irányuló erőfeszítéseit; ösztönzi a kétoldalú és többoldalú partnereket és Burundi kormányát, hogy folytassák a segítségnyújtás újraindításához vezető feltételek burundi kormány általi megteremtésére irányuló párbeszédüket; felhív minden burundi érdekelt felet, hogy vegyenek részt aktívan ebben a folyamatban; ismételten kifejezi támogatását az AU és az ENSZ-főtitkár külön megbízottja támogatásával folyó közvetítési folyamat iránt;
9. méltatja a humanitárius helyzet enyhítése érdekében a kétoldalú és többoldalú partnerek által biztosított segítségnyújtást, és felhívja a nemzetközi közösséget, hogy továbbra is nyújtsanak támogatást válaszul az ország humanitárius szükségleteire; arra buzdítja a Bizottságot, hogy 2018-ban nyújtson további közvetlen támogatást a lakosságnak; hangsúlyozza, hogy az együttműködés klasszikus módjához való visszatéréshez a

jogállamiság és a demokrácia visszaállítására van szükség, a büntetlenség elleni harcot és a burundi polgárok védelmét is beleértve;

10. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi politikai válság etnikai konfliktussá alakulhat a propaganda, a gyűlöletre uszító vagy erőszakra felszólító nyilatkozatok miatt, amelyek egyenlőségjelet tesznek az ellenfelek, a civil társadalom tagjai, az újságírók, a tuszik és „a rendszer ellenségei” közé, akiket meg kell semmisíteni; sürgeti valamennyi felet Burundiban, hogy tartózkodjanak minden olyan magatartástól vagy megszólalástól, amely tovább súlyosbíthatja az erőszakot, elmélyítheti a válságot, vagy hosszú távon befolyásolhatja a térség stabilitását;
11. továbbra is súlyosan aggódik amiatt, hogy a 2018. május 17-i népszavazáson elfogadott új alkotmány elindíthatja az arushai megállapodásban tárgyalások útján körültekintően meghatározott azon rendelkezések lerombolását, amelyek segítettek véget vetni a burundi polgárháborúnak;
12. a Cotonoui Megállapodás 96. cikke címén a burundi hatóságokkal folytatott konzultációt követően megerősíti, hogy támogatja az Európai Unió azon határozatát, hogy felfüggeszti a Burundi kormányának nyújtott közvetlen pénzügyi segílyt, és üdvözli az Európai Unió által a békére irányuló erőfeszítések és az emberi jogok elleni fellépésekért felelős személyekre bevezetett utazási korlátozások elfogadását és vagyoni eszközeik befagyasztását;
13. követeli, hogy vessenek véget az ENSZ és az AU békefenntartó misszióiban részt vevő burundi csapatok és különböző burundi egységek számára folyósított további kifizetéseknek; tudomásul veszi Nkurunziza elnök bejelentését, amely szerint 2020-ban nem indul a választásokon; felhívja a nemzetközi közösséget, hogy Nkurunziza elnök 2020-as választásokkal kapcsolatos kijelentésétől függetlenül szorosan kövesse nyomon a Burundiban fennálló helyzetet;
14. emlékeztet az alelnök/főképviseelő 2018. május 8-i határozott nyilatkozatára a 2018. május 17-i alkotmányos népszavazás előkészítő szakaszának elindításáról; sajnálatosnak tartja a különböző társadalmi és politikai csoportok közötti konszenzusos megközelítés hiányát Burundiban, az alkotmánytervezet kulcsfontosságú elemeivel kapcsolatos nyilvános hivatalos információk hiányát, valamint az újságírók és a média feletti szoros ellenőrzést;
15. emlékezteti Burundi kormányát, hogy a 2020-as választások inkluzív, hiteles és átlátható módon való megrendezésének feltételei magukban foglalják a véleménynyilvánítás szabadságát, az információkhoz való hozzáférést és egy olyan szabad térség meglétét, ahol az emberi jog-védők megfélemlítés és megtorlástól való félelem nélkül felszólalhatnak;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Burundi kormányának és parlamentjének, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, a Bizottságnak, a Tanácsnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, az Európai Unió tagállamai kormányainak és parlamentjeinek, az Afrikai Unió tagállamainak és intézményeinek és az ENSZ főtitkárának.